

Vojmír Křupka
posudek závěrečné magisterské práce

Vojmír byl přijat před dvěma léty do magisterského studia v ateliéru socha II. Již v počátku studia měl nahlásit téma své závěrečné práce, které, jak si vzpomínám, mělo být o práci se světlem nebo „lejšrem“, přesně to nevím, ale s něčím podobným ukončil studium na Pedagogické fakultě MU v Brně.

No a pak jsme se jen sporadicky potkávali. Nechal jsem to tedy na jeho rytmu, ze kterého vzešel nerealizovaný návrh pro litinu, plovoucí bójky zmítající se ve větru a nějaké práce se dřevem na dvou sympoziích.

Dost rozháraný výsledek, ve kterém se nedal zahlédnout ani náznak světla a sám jsem si kladl otázku, jaký smysl má magisterské studium, zda jsou necelé dva roky postačující k předání si základních informací, navázání dialogu?

Připouštím, že problém může být i na mé straně a tím je situace ještě víc komplikovanější.

Naštěstí fungují i jiné vlivy, a není to jen uměním prosáklé až přetékáající a inspirativní prostředí FaVU.

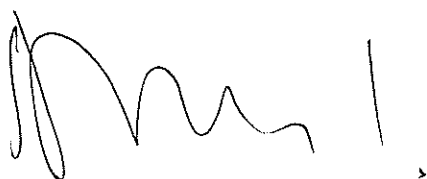
Nevím co se vlastně stalo, ale Vojmír začal uvažovat o vehiklech /vehicle of the ideas nositel ideí/ využívajících primární lidskou energii – sílu prostřednictvím právě těchto vehiklů k přeměně v jinou energii potřebnou k rozhýbání různých elektropřístrojů srostlých s lidstvem dříve i nyní a napořád.

Dotkl se tak podstaty domestikace myšlení, které ve své výjimečnosti vytváří iluzi dohlédnutelnosti iluzí...

Rozzářil lehounce světlo, i když jen přes blikající obrazovku anebo třeba nevystavený studentský stolek s lampičkou. Dotkl se podstaty a nastavil svým způsobem jiné parametry pokud je citlivě vnímáme.....

Tento postoj, tato vyhraněnost mě velmi zaujala, a proto navrhuji hodnocení:

A

Jan Ambrůz
Šarovy dne 10.5.2009